

“Η υπομονή μας στους πειρασμούς, θα μας χαριτώσει”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπότνης και Σητείας

Το γραπτό της κήρυγμα προς τον πιστό λαό, εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Ιεραπότνης και Σητείας, για την Κυριακή Θ' Ματθαίου, τονίζοντας ότι στην πολυκύμαντη θάλασσα του βίου οι πιστοί πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο σκοπός των δοκιμασιών είναι η πνευματική μας ωφέλεια.

Αναλυτικά το κήρυγμα:

Άγαπητοί μου, ο Ίησοῦς, μετὰ τὸ θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων ἀνδρῶν, πὺ ἀκούσαμε τὴν προηγούμενη Κυριακή, «ὑποχρέωσε τοὺς μαθητὲς του

νὰ μποῦν στὸ καίκι καὶ νὰ πᾶνε νὰ τὸν περιμένουν στὴν ἀπέναντι ὄχθη, ὡσότου αὐτὸς ἀπολύσει τὰ πλήθη. Ἀφοῦ τοὺς ἀπέλυσε, ἀνέβηκε μόνος του στὸ βουνὸ νὰ προσευχηθεῖ. Ὅταν βράδιασε, ἦταν μόνος του ἐκεῖ. Στὸ μεταξύ, τὸ καίκι βρισκόταν κιόλας στὴ μέση τῆς λίμνης καὶ τὸ παίδευαν τὰ κύματα, γιατί ἦταν ἀντίθετος ὁ ἄνεμος. Κατὰ τὰ ξημερώματα, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς κοντὰ τους περπατώντας πάνω στὴ λίμνη. Οἱ μαθητές, ὅταν τὸν εἶδαν νὰ περπατάει πάνω στὴ λίμνη, τρόμαξαν· ἔλεγαν πὼς εἶναι φάντασμα κι ἔβαλαν τὶς φωνές ἀπὸ τὸν φόβο τους. Ἀμέσως ὅμως ὁ Ἰησοῦς τοὺς μίλησε καὶ τοὺς εἶπε: “Θάρρος! Ἐγὼ εἶμαι· μὴ φοβάστε”. Ὁ Πέτρος τοῦ ἀποκρίθηκε: “Κύριε, ἂν πράγματι εἶσαι ἐσύ, δῶσε μου ἐντολὴ νὰ ἔρθω κοντὰ σου περπατώντας στὰ νερά”. Κι ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: “Ἔλα”. Κατέβηκε τότε ἀπὸ τὸ πλοῖο ὁ Πέτρος κι ἄρχισε νὰ περπατάει πάνω στὰ νερά γιὰ νὰ πάει στὸν Ἰησοῦ. Βλέποντας ὅμως τὸν ἰσχυρὸ ἄνεμο φοβήθηκε, κι ἄρχισε νὰ καταποντίζεται· ἔβαλε τότε τὶς φωνές: “Κύριε, σῶσε με!” Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἄπλωσε τὸ χέρι, τὸν ἔπιασε καὶ τοῦ λέει: “Ὀλιγόπιστε, γιατί σὲ κυρίεψε ἡ ἀμφιβολία;” Καὶ μόλις ἀνέβηκαν στὸ καίκι κόπασε ὁ ἄνεμος».

Ἡ εὐαγγελικὴ αὐτὴ διήγηση, μᾶς παρουσιάζει τὸ βίωμα τοῦ κινδύνου ποὺ ἔνιωσαν οἱ μαθητὲς τοῦ Ἰησοῦ, ὅταν βρέθηκαν μὲ τὸ καίκι στὴ μέση τῆς τρικυμισμένης θάλασσας. Ἡ ζωὴ μας, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, δὲν εἶναι πάντοτε ἡρεμὴ καὶ ἀκύμαντη, ἀλλὰ κάποιες φορές σὰν τὴ θάλασσα ὑψώνει τὰ κύματά της γιὰ νὰ μᾶς καταπιεῖ. Βιώνουμε φουρτοῦνες καὶ ναυάγια· βιώνουμε ἀσθένειες, οἰκονομικὲς δυσκολίες, θλίψεις, πολεμικὲς περιπέτειες. Ἀλλά, ἀκριβῶς ἐδῶ χρειάζεται ἡ γενναιότητα καὶ τὸ θάρρος ποὺ μᾶς προστάζει ὁ Ἰησοῦς λέγοντας: «Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἶμι· μὴ φοβεῖσθε», δηλαδή νὰ ἔχετε θάρρος! μὴ φοβάστε! Ἐγὼ εἶμαι κοντὰ σας. Κι ἔτσι, ὅταν ἐμπιστευθοῦμε τὸν Ἰησοῦ, τότε μὲ τὴν Χάρη του παίρνουμε θάρρος καὶ αἰσθανόμαστε ὅτι οἱ περιπέτειες καὶ οἱ δοκιμασίες τῆς ζωῆς εἶναι ζυγισμένες στὰ μέτρα μας καὶ στὶς ἀντοχές μας, καὶ τελικά, «κοπάζει ὁ ἄνεμος» τῶν θλίψεων καὶ τῶν ταραχῶν.

Βέβαια, οἱ πιστοὶ γνωρίζουμε ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς ὅλων αὐτῶν τῶν δοκιμασιῶν. Ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ πνευματικὴ μας ὠφέλεια, ἔστω κι ἂν δὲν μποροῦμε στὴν ἀρχὴ τουλάχιστον, νὰ διακρίνουμε τὶς εὐλογίες ποὺ μᾶς ἐπιφυλάσσουν αὐτὲς οἱ δοκιμασίες τῆς ζωῆς καὶ οἱ περιπέτειες τοῦ βίου. Καὶ αὐτὴ ἡ πνευματικὴ ὠφέλεια, δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν πρόοδο στὸν δρόμο τῶν ἀρετῶν. Εἶναι ἀνθρώπινο, στὴν ἀρχὴ τουλάχιστον, νὰ δυσανασχετοῦμε, νὰ θλιβόμαστε, νὰ λέμε: «Γιατί σ’ ἐμένα, Θεέ μου». Ὅμως, στὴ συνέχεια, ἡ ὑπομονὴ μας στοὺς πειρασμούς, θὰ μᾶς χαριτώσει καὶ θὰ μᾶς χαρίσει αὐτὸ ποὺ πραγματικὰ ποθεῖ ἡ ψυχὴ μας, δηλαδή τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία νὰ εἴμαστε πάντοτε μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦ!

Ἀγαπητοί μου, στὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς μαθητὲς του «θαρσεῖτε, ἐγὼ εἶμι· μὴ φοβεῖσθε», πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴ ρητὴ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου στὰ

μέλη τῆς Ἐκκλησίας του ὅτι, μέσα στὶς ταραχὲς τῆς ζωῆς, στὶς θλίψεις, στοὺς ἀντίθετους ἀνέμους καὶ στὰ ὑπόλοιπα ἐμπόδια, Ἐκεῖνος θὰ βρίσκεται πάντα δίπλα μας. Ἀμήν.